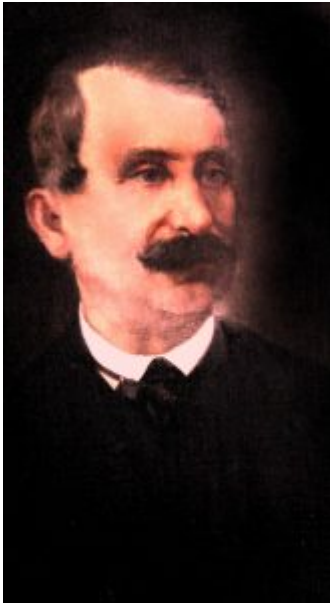

GENEALOGIA FAMILIEI STOIKA

Iată ce se află în lucrarea Cavalerului Ion de Pușcariu:
„Date istorice privitoare la familiile nobile române” (Sibiu
Tipografia Arhidiocesiană 1692), în Volumul I, pag.159,-

Origina străveche a familiei e din comuna Sztojka - Falva, situată lângă Bistrița din Maramureș. De aci s-au împrăștiat în diferite ramurii Sztojka de Caransebeș (din care cel dintâi membru a fost „Voyod ot judex” în sec. XVI), Sztojka de Porumbac, Sztojka de Beimbac, de Netotu, de Báts și ramura din care ne tragem noi Sztojka de Alsó- Venicze et Kucsulata. (Hurmuzachi, volumul II/2, pag 542)

STOIKA. Sztojka de Alsó- Venicze et Kucsulata.

Familia aceasta e răspândită în comuna Veneția de jos, în ținutul Făgărașului și e din cele mai vechi, avînd hrisoave încă dela Voevozii Valahiei pe cînd erau duci de Făgăraș și Omlaș.

Ea a primit moșii întinse prin înrudire cu familia Mone (Monia, Monya de Alsó Venlcze). Pe cripta mormîntului lui Ionașcu Mone, de sub turnul lui din comuna Veneția inferioară, și deasupra inscripții ce se află pe casa cea veche a lui, se află ca herb un cerb au crucea în gură, avînd atîrnată o cunună de mărgele.

Inscripție din care se constată legătura de familie dintre Mone și Stoika încă din secolul al XIII-lea, are următorul cuprins:

Vixit Gri - I, Venetus anno d. 1185 geologia authentic Monestica Grigorius Venetus Chesauraius Voevodae Nigr -, a qo donntus IV valibus -, silvis et campis. gen Grigor - secundum anno 1216. hic g. Grigor -, ex quo Mailati. fi- 1250 - lia - Cosana et II Grigor - . Hi divisi (1279) M. l-a val Kutsulata K. 11. val. G. 111. val - (1390), Venetia et rivulis salsusori - s - et Gr. Genlll Grigor. Koman, Sztojk Stztoika. Thom - divizi Gr. quarta inte - s - integra sortit, gea. Stefanum gr. (1449) luc. 9: Solomonem (a matre Mone dict -) et Stephen. Mone Solomon Gen. Man. Mone (1499) hic. g. Stephan. Mone II. hic. Voi Voik Mone, hic. g. Man. Mone, hic. Gen. Ioanem Mone ex quo lonas Mone v. Vicav a 1728.

Diplomele de noblețe câștigate prin lupte ale familiei grănicereș-ți Sztojka de Alsó Venicze - după colecția Cavalerului Ion de Pușcariu sunt:

- 1.) Literile noi privilegiale și donaționale de la G. Bethlen de date Făgăraș la 20 Aprilie 1628 lui Dumitru Komanits, alias Solomon (Moné) referitor la posesorilor sale baronale din Alsó Venicze et Kocsulate (publicate în revista Columa lui Traian 1882, la 1882, pag. 565 și în 1883 pag. 437 de N.Densusianu. Herbul familiei de Komanits de A. Vencze - era un scut de culoarea cerului pe al cărui câmp se vedea un călăreț în veșminte verzi pe un cal negru - ținând o sabie scoasă - în mâna dreaptă).
- 2.) Literile confirmatorii dela Leopold I. date în Viena 24 Febroarie 1700 lui Ion și Niculae Stojka de A. Venicze, prin care se rati-fică literile de mai sus.
- 3.) Literile nobilitare dela Carol VI date în Luxenburg la 14 iunie 1718 lui Ioane și lui Stephanu, Ladislau Stojka și fiilor lui Ioane: Stephanu, Ladislau (Vlad) și Ioane, cu urătorul herb: pe un scut ostășesc de culoarea cerului se observă un braț omenesc ținând o sabie scoasă.
- 4.) Sentința tabulară din anul 1845 prin care pe baza diplomilor mai sus citate și a datelor genealogice din anii 1752, 1772 și 1773 familia nobilă Sztojka de A. Veaicse - numără 85 familii (Colecția Pușcariu).

Familia Sztojka de A. V. se înrudește și cu familia Klokoczan, căreia i s-a dat litere nobilitare de către Michaela Apaffi de dato Radnoth la 11 august 1670 și anume lui Stephanu Sztojka Klokoczan și fiul său Mani Sztojka de A. Venice.

Diploma a fost publicată la Făgăraș la 20 martie 1671.

Din această familie o parte s-a colonizat în ținutul grăniceresc din Tohani, - de unde s-au ridicat mai mulți ofițeri ie ștab.

Din familia Sztojka de A. Venicze s-au transplantat unii spre Comitatul Netotu - din care au răsărit 65 de familii.

Primii ascendenți se numiau Liabu și Lazia și au primit hrizov de noblețe sub Maria Cristina 16 iunie

1598, Alba Iulia și sub Carol al VI-lea, la 14 iunie 1718, Alba Iulia.

Alte ramuri ale familiei Sztojka de A. V. sînt: în comuna Porumbacu de jos Popa Zachy Sztojka - a înființat 4 capi de familie și a primit diploma nobilitară pentru bravură în timp de război din mîna Anei Boremisza în 1671 - Făgăraș; și ramura Sztojka de A. V. din Satu-Lung - are o adeverință că face parte din vechea familie Sztojka prin hrisovul congregații mascală a familiilor înscrise în recesămînt din 1892 (Colecția Pușeariu, voi.1, pag.103).

Diploma de noblețe dată de Racotzi în 1649 și care se află azi în original la vărul tatălui meu Iosif Sztojka de A. V. fost pînă la moarte protonotar la Primăria Arad.

Primul Sztojka care a fost înobilat pentru faptele sale de arme - purta, după obiceiul vremii - numele de Stephanus - și a figurat în-totdeauna în fruntea pomelnicului neamului nostru.

Străbunul nostru comun mai apropiat se numea Theodor Sztojka de Alsó-Venicze et Kucsulata. El fiind ofițer împărațesc - se răsnește de familia lui din Veneția inferioară și se căsătorește în Lipova (Banat) cu Sara, nobila da Racz (Rațiu) de Caransebeș.

Aceștea au dat naștere bunicului tatălui meu Christofor și fra-ților lor: Iosif, Gheorghe și Dumitru și unei fete Eva, căsătorită cu un proprietar Almășescu.

Christofor a luat în căsătorie pe Rebeca de Razoni (Roșoni) și au dat naștere lui Ștefan, ajuns polcovnic și primul primar al Bucureștiului și lui Dumitru, fost profesor universitar - pe vremea lui Gh. Asachi, la Iași.

Ștefan s-a născut la 1818 noembrie 8 (ziua de sf. Arhangheli) în orașul Lipova din Banat, și a murit la 1878. A fost ofițer român, colonel și scriitor, publicînd nuvele și articole în foaia „Pentru Inte” din Brașov - 1842. 1843 și traduceri din autori străini, în revistele timpului; - fiind primul traducător a lui Shakespeare în romînește: Uoartea lui Cesar (1844) aflată la Muzeul Teatrului Național din București.

A lăsat o mulțime de manuscrise, între care și Istoria Timișanei-care va răspîndi multă lumină asupra trecutului nostru, veteran al armatei și mișcării noastre politice și naționale.

Al. Cesar T. Stoika